יש"ע שלנו

506

506 | במה תורנית אידאולוגית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ
כסלו תשע"ז | 49 שנים לשחרור ירושלים יש"ע והגולן

חורף בשומרון

ילדי חוות גלעד מקבלים בשמחה את גשמי הברכה שמביא איתו החורף

4 מדור המייסדים | לוזית אודסר

6 ישראל שלי | בריטניה איתנו

8 מה קורה | כפר הסטודנטים החדש באלמוג

לקראת שנת היובל למלחמת ששת הימים ולשחרור יהודה, שומרון ובקעת הירדן, עלינו להבין את משמעות נקודת זמן זו. ההצלה והניצחון של מדינת ישראל במלחמת ששת הימים נמשכת עד לימינו וכיום אפילו חלק מהשמאל התפכח ומוכן להודות כי פתרונות הזויים, כמו שתי מדינות לשני עמים, הינו דבר שעבר מן העולם. בשנת החמישים נראה כי אנחנו קרובים מאוד אל נקודת האל-חזור. המשימה להמשיך הלאה ליעד הבא: הכפלת ההתיישבות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. השבוע בישעמדה - חמישים שנה להצלה של מלחמת ששת וימים והשלכותיה לימינו.

המשך בעמוד הבא

זמני השבת

	כניסה	יציאה		כניסה	יציאה
ירושלים	15:58	17:18	חברון	16:14	17:16
תל אביב	16:17	17:19	שכם	16:15	17:17
חיפה	16:06	17:17	באר שבע	16:11	17:21

על הפרשה - **וישלח**

הרב יעקב ידיד
ראש ישיבת ההסדר וגרעין קרן קהילות כרמיאל

הניצוץ של יעקב אבינו

מ פגש יעקב ועשיו שבפרשתנו מתוכנן היטב. יעקב נערך ומתכונן לכל תרחיש אפשרי: נערך לקרב - "אם יבוא עשיו אל המחנה האחת והכהו", נערך לפגישה משפחתית - "אכפרה פניו במנחה ההולכת לפני", ולתפילה - "הצילני נא מיד אחי מיד עשיו". היערכות יעקב נובעת מהיערכות עשיו: "וגם הולך לקראתך וארבע מאות איש עמו", לשם מה זקוק עשיו לארבע מאות איש? "אין זה אלא להילחם" (ספורנו).

חז"ל מתארים את רוע כוונותיו של עשיו: "ריש לקיש אמר: מה הוא שהוא גיבור ויכול לעמוד כנגד ארבע מאות איש, כך כל אחד ואחד מהן עשוי על ארבע מאות איש". ריש לקיש למד שהארבע מאות של עשיו הוא איכותי ולא רק כמותי, יש לעשיו יכולת על ארבע מאות איש וכך גם לכל אחד מאנשיו. "רבי לוי אמר: הלך ונטל אגרומי ממצרים (רישיון לגבות מכס), אמר, אם אוכל להורגו - טוב, ואם לא - אני אומר לו שלם מכס ומתוך כך אני בא והורגו". רבי לוי מדגיש את ההתחכמות של עשיו להרע מתוך מחשבה.

כוחו של עשיו בולט. בסוף פרשתנו מתארת התורה באריכות את נשות עשיו,

המשך בעמוד 3

מדריך למטייל במעיינות יהודה שומרון ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ
ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

לרכישה: 052-5665052 | www.yeshaclick.co.il

ביום ירושלים הקרוב נשמח לא רק על יום שחרורה של עיר בירתנו במלחמת ששת הימים, אלא גם על אירוע חשוב לא פחות - ציון שנת החמישים לשחרור יהודה, שומרון, בקעת הירדן ורמת הגולן. קשה להתעלם ממפעל ההתיישבות הגדול שצמח כאן וקשה להאמין לאן הגענו. יובל שנים של ציונות אמתית, הכוללת חקלאות, מסחר ותעשייה, תיירות וחינוך בחבל ארץ שהוא נחלת אבותינו. חמישים שנים של פיתוח ושכלול יומיומי של המקומות בהם ישבו גיבורי התנ"ך לפני אלפי שנים. חוט ארוך נשזר מהיום בו החל אברהם אבינו את מסעו בארץ כנען, ועד לימים אלה, בהם ילדים וילדות משחקים בחולות הקדומים של יהודה ושומרון במדינת העם היהודי, והוא לא יתנתק לעולם.

אנו מאמינים כי שנת החמישים היא נקודה חשובה מאין כמוה על ציר הזמן, שמסוגלת על ידי פעילויות ממוקדות ומשמעותיות, להעמיק הקשר של הציבור הרחב לאזור זה ולחזק את ההבנה שיהודה ושומרון הם חלק בלתי נפרד ממדינת ישראל הריבונית. שנת היובל היא שנה שחשיבותה להתיישבות אינה מבוטלת.

את סיפורה של מלחמת ששת הימים כולם מכירים. מדינת ישראל נלחמה בשלוש חזיתות שונות מלחמת מגן כנגד צבאות ערב שקמו עלינו לכלותינו. בנס בלתי רגיל שעשה לנו הקב"ה ובתושייה רבה ניצלנו. ולא רק זאת, אלא ששטחה הכולל של מדינת ישראל הורחב פי 3 - שחררנו את יהודה ושומרון, בקעת הירדן, רמת הגולן, סיני, רצועת עזה ומזרח ירושלים.

ההצלה של מלחמת ששת הימים היא רק ההתחלה. למעשה, עד היום אנחנו נהנים מההצלחה הגדולה של צה"ל בזכות שחרורם של יהודה, שומרון ובקעת הירדן. החזרה אל אתרי התנ"ך וערש הולדתו של העם היהודי יחד עם הרחבת גבולות המדינה והשליטה על ההר המרכזי הם אלו שממשיכים לשמור על עם ישראל רוחנית וביטחונית. אנו סוברים כי אסור לתת אף שעל מיהודה ושומרון לאף אחד, חבל ארץ זה צריך להיות חלק בלתי נפרד ממדינת ישראל הריבונית בין הירדן לים. נראה כי ההבנה הזו מחלחלת גם אל מובילי הדעה בשמאל הישראלי, וחלקם משלים עם התובנה שמהלך שתי המדינות הוא הזוי ובלתי אפשרי.

"האמונה שלי בפתרון שתי המדינות נמוגה", הצהיר השבוע הסופר, המחזאי ומוביל הדעה הבכיר בשמאל א.ב. יהושע, בטורו של שלום ירושלמי ב"מקור ראשון". "הפתרון הזה בלתי אפשרי. לחמתי בעדו בחמישים השנים האחרונות, אבל צריך להסתכל במציאות. אנחנו משלים את עצמנו. אי אפשר לעקור 450 אלף מתנחלים משטחי C. את ירושלים אפשר לחלק? מישהו יכול לקבוע היום גבול בינלאומי בתוך העיר? המציאות הדו-לאומית הופכת להיות דה-פקטו. פתרון שתי המדינות זה חזון משיחי, ולכן חובתו של האינטלקטואל ואיש השמאל לחשוב על פתרון אחר. ישראל בתוך הקו הירוק היא מדינה דו-לאומית. 20 אחוזים מהתושבים כאן ערבים. עם כל המלחמות, הטרור והאינתיפאדות, יצרנו מציאות של דו-קיום. הפלסטינים רוצים מדינה אחת. הם לא יגידו במפורש, ולכן מושכים את זה. הם רוצים את כל פלסטין, לא רק 22 אחוזים ממנה. הפלסטינים לא ילכו לשום מקום. הם בני המקום, תושביה המקוריים של הארץ".

אנחנו אומרים זאת כבר זמן רב, אך א.ב. יהושע הגדיר בשבילנו את הלך הרוח בצורה הטובה ביותר - ההתיישבות היהודית ביהודה ושומרון מתקרבת לנקודת האל-חזור. לשמחתנו, התחושה כי המצב בלתי הפיך מתחילה לתפוס יותר ויותר מקום בתודעה הציבורית. הוכחנו כי אנחנו כאן כדי להישאר.

מי האמין שחבל ארץ שלם, שהיה ברובו אדמת טרשים ריקה ונטושה, יהפוך אחרי חמישים שנים בלבד לשדה פורח עם מעל ל-430,000 תושבים ישראליים. זאת הייתה האסטרטגיה של ההתיישבות במשך כל השנים ובה אנו מתמידים: ממשיכים קדימה אל עבר היעד הבא - הכפלת ההתיישבות. עלינו להמשיך הלאה תוך אמונה בצדקת דרכנו, כמו שאנו עושים יום יום מאז מלחמת ששת הימים ולומר לכולם בפה מלא שאנו כאן כדי להישאר לא רק בחמישים השנים הבאות, אלא לעולמי עד.

השר זאב אלקין מקבל את מפת אתרי המכבים ביהודה ושומרון בכנס הערכות לשנת היובל שהתקיים השבוע

כמה בנים ילדה כל אחת ואת שמותיהם, וממשיכה בסדר עשרים ואחד אלופי עשיו. עוצמתו של עשיו כפי שנראית בפסוקים הללו גדולה מאד: אדום משגשגת, מצמיחה משפחות, אלופים ומלכים. בעוד יעקב עומד לפני ירידה למצרים לתקופת שיעבוד ארוכה. מדוע מאריכה התורה בסיפור תולדות עשיו, מה המקום להזכרת שמות אלופיו ומלכיו? מי שעליו הנביא אומר: "ואת עשיו שנאתי", יתפוס מקום שכזה בתוך נצחיות התורה?

בהפטרתנו נאמר עוד, "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשיו לקש ודלקו בהם ואכלום..." וברש"י שם: "...הפשתני הזה נכנסו גמליו טעונים פשתן, הפחמי תמה אנא "יכנס כל הפשתן הזה. היה שם פיקח אחד משיב לו: ניצוץ אחד יוצא ממפוח שלך ששורף את כולו, כך יעקב ראה כל האלופים הכתובים למעלה, תמה ואמר: מי יכול לכבוש את כולן? מה כתיב למטה: אלה תולדות יעקב יוסף... ניצוץ עולה מיוסף שמכלה ושורף את כולם". כמות גדולה של אלופים ומלכים לעשיו, נפח גדול, אבל אין בו ניצוץ. אין תוכן פנימי ערכי, אין דבר ה', אין עולם רוחני. יוסף ויעקב אינם בעלי נפח כשל עשיו, אין בהם ניפוח חיצוני, אבל יש בהם את הניצוץ האלוקי הפנימי הנחוץ לעצם היותנו. ניצוץ פנימי מכלה את כל העוצמה החיצונית של עשיו.

יעקב פותח במילים: "עם לבן גרתי", ומסביר רש"י: "ותרי"ג מצות שמרתי". עשיו מגיע בחיל כבד, כמעצמה, יעקב מופיע עם ערכו הפנימי המנצח, יעקב מופיע עם ערכי נשמתו וטהרתה, עם העוצמה והיכולת לשמור על האור הפנימי, הנפשי, האלוקי, בתוך מציאויות החושך הארמי. אריכות תיאורם של אלופי עשיו ומלכיהם באה כדי ללמדנו עד כמה חסרי ניצוץ הם, עד כמה "מלכותם בזויה", ואין להתרגש מגודל הנפח החיצוני, הכל תלוי בשאלה האם קיים הניצוץ הפנימי. והפגישה ביננו לא תמה אנו מחכים למפגש הסופי: "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והיתה לה' המלוכה".

סיפורה של לוזית אודסר
עלי

לרגל שנת החמשים לשחרור ירושלים, יהודה, שומרון, הגולן וסיני, אנו שמחים להביא את סיפורם של יקירינו מייסדי ההתיישבות.
פניות למדור ניתן לשלוח למייל: yesha.shelano@gmail.com

היישוב עלי ערב הקמתו - קיץ תשמ"ד

צילום: עזרא עוזיאל

// מראיינות: **תהל שלו**

דובי ואני הכרנו בטבריה, עירו של דובי, שבה שירתי כקומונרית. כשעמדנו להינשא, בשנת תשמ"ד (4891), שקלנו היכן נתגורר. רצינו לגור באחד היישובים בשומרון. כיוון שדודי רפי קדמון, תושב עפרה, עבד ב"אמנה" והכיר היטב יישובים רבים, פניתי אליו וסיפרתי לו על רצוננו להצטרף ליישוב חדש, סמוכה ובטוחה שנזכה בברכת הדרך.

רק לא מרחביה...

"החיים במקום כזה תובעניים, קשים ואינם מתאימים לזוג בראשית דרכו", פסק הדוד. הוא המליץ לנו לבקר ביישובים מבוססים יחסית, לבחור אחד מהם ולהשתלב בו. להמלצה זו הוא הוסיף אזהרה: "רק שלא תפגשו את משה מרחביה, שלא ימשוך אתכם לגבעת הלבונה שלו...".

נסענו עם אבי וביקרנו ביישובים שונים. התלבטנו בין קדומים לאלון מורה. בדרך מצומת תפוח לעפרה ראינו אשקוביות אחדות על ההר, וכשנאמר לנו שזה יישוב חדש - דובי הסתקרן מאוד. ניסינו להגיע לשם. בפיתולים ליד מעלה לבונה הרגשנו שעברנו את המקום שאליו רצינו להגיע, והבנו שאיבדנו את הדרך. שבנו על עקבותינו. הגענו לצומת תפוח, ובדיוק באותו רגע עבר שם תושב היישוב שילה. "הדרך לגבעת הלבונה עוברת דרך שילה", הסביר לנו. נסענו אפוא לשילה, נכנסנו ומיד יצאנו אל השביל רצוף המהמורות המוביל לגבעת הלבונה. רכבנו התאמץ וקרטע והצליח להביאנו למחוז חפצנו. "גבעת הלבונה", התברר לנו, אכן הייתה... גבעה. אמנם היו עליה שני משטחים שעליהם עמדו האשקוביות שבהן הבחנו בנסיעתנו, אבל חוץ מהגבעה הזאת - לא ראינו כלום. דובי הסתכל לצדדים וסימן לי בידו: "פה!". לא הבנתי: "מה פה?" ודובי, המשיך 'לדבר אליי בשפת הסימנים'. כעת הבנתי: הוא כבר החליט. בערב הגענו לעפרה והתפללנו ערבית בבית הכנסת, ואחרי התפילה, הדבר שממנו חשש רפי קם והיה: פגשנו את, מי אם לא, משה מרחביה.

יש יישוב - אין אנשים

בשל הבחירות המתקרבות והחשש שמא, אם יעלה השמאל לשלטון, לא תתאפשר הקמת יישובים נוספים, היה חשוב לפעול בזריזות. שטח שבו ריכוז גדול של אדמות מדינה אותר, אישור להקמת יישוב ניתן, ואפילו מבנים כבר הוקצו לו: 52 אשקוביות - שילוב הזדמנויות נדיר - לכל הדעות. הניתן לה לחמוק מבין אצבעותינו? בשל החיפזון הוחלט 'לפסוח' על השלב של גיבוש גרעין מיישב ולגשת היישר לתכל'ס - לעלות על הקרקע. כדי להתגבר על הקושי שנגרם בשל ה'דילוג' הזה, הקימו 'פלוגה מקובצת'. מיישובי הסביבה, אסף משה משפחות שהסכימו במסירות נפש לעזוב את בתיהן הנוחים ולהתיישב ביישוב החדש למשך שנה. במהלך השנה קיוו שייקלטו משפחות הקבע, ואז 'הפלוגה המקובצת' תוכל להתפזר וכל משפחה תשוב ליישוב האם שלה. בסופו של דבר, מתוך שמונה המשפחות שהגיעו - שש שבו לאחר כשנה לבתיהן, משפחת ויינר האריכה את שהותה לשנה נוספת, אך מקץ שנתיים ימים נותרנו ממשפחות הגרעין, רק אנחנו ומשפחתו של משה ה'משוגע'.

לכתף אחריי להרים

שבעת ימי המשתה עברו ביעף, ובי"ד באלול תשמ"ד, התייצבנו, חתן-כלה, לעלייה לקרקע לעלי. הורינו לא היו שלמים עם החלטתנו. ההורים של דובי הטילו ספק במידת ה'נורמליות' שלנו. למרבה הפלא הם ייחסו את היוזמה, התמוהה בעיניהם, לא לבנם, אלא דווקא לי - כַּלָּתָם. הם שאלו אותי: "מדוע את לוקחת אותו להרים? לערבים?". היכן ממוקמים אותם 'הרים' ואותם 'ערבים' - לא היה להם מושג. שאלתם של הוריי לא הייתה אלא הדהוד האזהרה שהשמיע באוזנינו הדוד רפי. הם שאלו: "האם אתם מבינים במה כרוכה הקמת יישוב חדש? אתם משערים לקראת איזו משימה ענקית אתם הולכים?", שאלותיהם נותרו ללא מענה. גם לנו מוכרת הדרכת חז"ל: "דע מה שתשיב". האמת? לא ידענו.

לא כלה/קלה דרכנו

התברר שהחששות שהשמיעו הדוד (במישרין) וההורים (בעקיפין) לא היו נטולי בסיס והיגיון. תחילת דרכנו לא הייתה פשוטה. לא היה כביש, ואת דרכנו עשינו בדרך עפר בין הסלעים; לא היינו מחוברים לרשת החשמל, והגנרטור יכול היה לעמוד בעומס מוגבל. מפעולה 'שגרתית' שעושים 'סתם', הפכה הושטת האצבע למתג החשמל לפעולה שלעשייתה קודם תהליך של 'שקלא וטריא': "אם אדליק עכשיו את ה'בוילר', יהיו מים חמים למקלחת, אבל החדר שאליו נצא מן המקלחת בראש רטוב - יהיה קר; לעומת זאת, אפשר שהחדר יהיה חמים ונעים, אבל 'תמורת זאת' ניאלץ להתקלח במים קרים או לדחות המקלחת למחר. מה עדיף? ו... רגע! מה עם השכנים? מה דולק אצלם? אם נדליק עכשיו רק את... ורק את... הכול 'יקפוץ'. ולהם - יש תינוק...". ה'משא ומתן' למציאת נקודת האיזון בין הדלקה לבין כיבוי לא התנהל רק אצלנו. הוא התנהל בראשים של כולם.

כשההורים הדואגים השמיעו תהיותיהם, דאגתם נשמעה לנו הגיונית, אבל כשהתהיות הושמעו מפי הפועלים הערבים שעבדו כאן בהתקנת האשקוביות - הופתענו: "מה פתאום?! לא ייתכן!" פסקו כשהשבנו בשלילה על שאלתם המוזרה אם תמורת הסכמתנו לבוא ולגור כאן אנו מקבלים תשלום, "אף אחד לא מג'נון לבוא לגור פה אם לא נותנים לו כסף בשביל זה".

היו עוד כמה דברים שלא היו כאן: לא הייתה מרפאה ולא היה מקווה טהרה. גם מכולת, כמובן, לא הייתה. על הבעיה הזאת נמצאה דרך להתגבר: לוקחים סל, מחברים אליו רשימת קניות ומביאים את הסל לתורן. התורן אוסף את הסלים, נוסע למכולת בעפרה או בשילה ועורך קניות בשביל כולם, ואז חוזר ומחלק את הסלים לבעליהם. נשמע פשוט ונחמד? ייתכן, אך לא תמיד. קרה לא פעם שהתורן גילה שבידו סל ריק, ופתק - אין. ייתכן שהתעופף לו או נפל כשהועמסו כל הסלים אל הרכב, ואולי שכחו בעלי הסל להדק אליו

© כל הזכויות שמורות לאולפנת עפרה

את הפתק, והוא עדיין על השולחן בביתם? איך יודעים מה לקנות? ולפעמים היה פתק, ובכל זאת היה קשה לדעת מה לקנות. עיון בפתק גילה שלבעלת הסל דרושה "חבילת פסטה גדולה של אטריות רחבות", ובמכולת היו רק אטריות דקות. לקנות? לא לקנות? דילמה! היו פעמים שגם אם המוצרים שהגיעו היו זהים לאלה שברשימה - בכל זאת לא הצלחנו ליהנות מהם: בעת שחזר מ'מסע הקניות', הניח התורן את הסלים בפתחי הבתים. סל-סל בפתח הבית שאליו יועד. והסלים עמדו והמתינו עד שוב בעליהם הביתה. ולפעמים בין הרגע שהונחו ועד הרגע שבעליהם הגיעו, עברו במקום חתולים או תרנגול ו'הרשו לעצמם להתכבד'; לעתים נחשף הסל לקרני השמש היוקדות ולעתים לרוחות ולגשמי זלעפות, ואז כשהגענו הביתה - לא נותר לנו אלא להשליך את כל התכולה מן הסל - לסל וחסל!

והעניין... המניין!

בשבתות ובחגים היה עלינו לדאוג שיהיו פה אנשים, היינו: גברים בני מצווה, שמספרם - לפחות מניין. משפחה שתכננה לנסוע לשבת, יכלה לממש את תכניתה בתנאי שיגיעו אורחים או חיילי מילואים שימלאו את מקומה והתפילה במניין לא תיפגע. לפיכך, אחת החברות קיבלה עליה את תפקיד 'אחראית שבתות'. רצית לנסוע? היה עליך לפנות אליה ולזכות באישורה. ומלבד זאת, מובן שלא יכולת לנסוע לפני ש'תִּקְתֵּקָתָ' את הבית לקראת שבת והעמדת אותו לרשות האורחים שיבואו, הרי הם ממלאי המקום שלך. כל פעולה וכל צעד לוו בתחושה של מחויבות גדולה לכלל. הרגשנו מגויסים בשירות קבע, אבל איש לא התרעם. המשפחות שבאו לכאן לשנה הראשונה היו מיוחדות, ובלב כולם פיעמה תודעה גדולה של נתינה ותרומה.

במבט לאחור אפשר לסכם שהשנה הראשונה הייתה קשה ואינטנסיבית, ועם זאת, האווירה בכללותה הייתה חיובית ותומכת. בין התושבים נוצר קשר מיוחד, והוא עזר לנו להתגבר על הקשיים. החוויה שלנו הייתה התנסות משולבת: לימוד הזוגיות, ההיכרות ההדדית ובניית חיינו כיחידה אחת - משפחה; ובד בבד - לימוד החיים במסגרת רחבה יותר - להתחשב במשפחות האחרות ולחוש באחריות לכולם. המשימה הייתה מורכבת ולא פשוטה. השנים הללו נחרתו בלבנו כשנים מיוחדות מאוד, מאתגרות ומעצימות. חלק מהייחוד הזה יש לזקוף לתחושת ה'ראשוניות' שליוותה כל פעולה וכל עשייה: לחגוג בפעם הראשונה את החג, להקים בפעם הראשונה את... הרגשנו שאנחנו עושים היסטוריה.

קריית גנים קהילתית

השטחים שהוקצו לנו התפרשו על אדמות מדינה והיו נרחבים יחסית ליישובים אחרים, והתכנית הייתה להקים כאן יישוב עירוני גדול שיהווה חיץ בן רמאללה לשכם ויעצור את חזון המדינה הפלשתינית. זה היה החלום של משה, והוא הצליח להדביק בו את כולנו.

היישוב עלי ערב הקמתו - קיץ תשמ"ד
צילום: ליזי שטראוס

לצערנו, בשנים הראשונות, בשל קשיים פיזיים וטכניים, רק משפחות מעטות נענו לאתגר לבוא לגור ביישוב החדש. לא הצלחנו לגדול. המשפחות של 'הפלוגה המקובצת', חזרו לבתיהן, כמעט כולן. משפחות מרחביה ווינר החליטו להמשיך בשליחותן שנה נוספת. אמנם קלטנו משפחות, אבל הן היו מעטות. והיו משפחות שבאו, אבל השמחה בהגעתן לא האריכה ימים, כי הן לא החזיקו מעמד ושבו כלעומת שבאו.

ערב אחד, בראשית ההתיישבות בעלי, נסענו לאחד מיישובי הסביבה לצפות בהצגה. איני זוכרת פרטים רבים מאותה הצגה, אבל שאלה אחת שנשאלה בה, זכורה לי היטב: "מה תעשו כשתבוא המשפחה ה-101?" שאל מי ששאל. לנגד עיניהם של המתיישבים עמד חזון יישוב אינטימי וחמים שבו כולם חברים של כולם, וכדי להבטיח את מימושו, חשבו שיש להגביל את מספר המשפחות. 001. לא יותר. שלא כחזון הקטן הזה, החזון שלנו היה גדול - שאפנו להיות יישוב עירוני. 001 משפחות הן, בחישוב פשוט, פחות מ-0001 אנשים. אנחנו חשבנו להגיע לאוכלוסייה שתמנה לא אלף אחד, אלא עשרות אלפים, אלא שבאותו הזמן, במציאות, היינו רחוקים מהחזון הזה. היינו קטנים והיינו מעטים אך לא ויתרנו. המשכנו לבנות. בניית השכונה השנייה החלה בד בבד עם בנייתה של הראשונה. השכנים בעלי הראייה ה'מפוקחת' מיישובי הסביבה לא הסתירו את דעתם והשמיעו הערות בדבר 'שיגעון הגדלות של עלי'. את דובי, שבא מהעיר, לא הצליחו ההערות העוקצניות הללו לייאש. הוא טען שמהרגע הראשון 'התחבר' לבניית מקום גדול לכלל ישראל. הוא האמין אז, ומאמין גם היום, שהמודל הזה נכון ומוצלח. אמנם לפי שעה הגשמתו חלקית בלבד, אבל כשם שהיישובים הקהילתיים נתפסו בראשית דרכם כ'עוף מוזר', וברבות הימים הקמתם הפכה למקובלת בהתיישבות, כך יקרה לדעתו גם למודל הזה. צריך רק להמשיך ולהאמין, להמשיך ולעשות, והתגשמות החלום של יישוב עירוני-קהילתי, לכשיגיע זמנה הנכון - בוא תבוא.

דובי ולוזית אודסר בונים בית בישראל. קביעת מזוזה ביום ייסוד היישוב, י"ד באלול תשמ"ד.
צילום: לוזית אודסר

כיום עלי הוא יישוב גדול מאוד, הבנוי 'יחידות-יחידות' - 'גבעות' רבות. לכל 'גבעה' קהילה משלה ומערך שירותים משלה. קריית גנים קהילתית קמה לנגד עינינו, והיא הולכת ומתפתחת, הולכת וגדלה. על כך אמר פעם מישהו "אם תרצו - אין זו אגדה".

ישראל שלי
אהבתי · 13 בדצמבר

43

אהבתי · הגב · שתף

774 אנשים אוהבים את זה

"הצהרת בלפור היא מהמכתבים החשובים בהיסטוריה", "תנועת החרם טועה" - את המשפטים האלו לא אמר חבר כנסת ישראלי, אלא ראש ממשלת בריטניה, תרזה מיי. כיף לראות ראש ממשלה זרה עם ראש על הכתפיים, שלא מהססת לגנות תמיכה במחבלים, ומבינה מי הצד התוקף ומי הצד המותקף.

Idan Mizrahi
כל הכבוד לה.

Eliel Yumal
כמו שצריך. מנהיג צריך להיות עם אומץ. אצלנו קצת שכחו את זה.

Roey Geller
תרזה מיי הגדילה לעשות ונאמה נאום חוצב להבות בעד ישראל. היא הבחינה בצדקת דרכנו, והגיעה הזמן שהעולם ידע זאת!

שלמה גרוניך ודני רובס בגוש עציון / כ"ה בכסלו 25 בדצמבר

אחד המופעים המדוברים של השנה מגיע אל גוש עציון. שיתוף פעולה נדיר בין שלמה גרוניך ודני רובס, מהמוזיקאים האהובים, המוערכים והמסקרנים שפועלים בישראל בארבעת העשורים האחרונים. לאחר צאת האלבומים החדשים של כל אחד מהם בשנה האחרונה, שזכו להצלחה מרעננת, חוברים השניים למופע חדש ומשותף. בשעה 21:00. להרשמה: matnasetzion.com

יום חמישי | 15 בדצמבר

קובי אוז בקרני שומרון / כ"ג בכסלו 22 בדצמבר

קובי אוז במופע "התחנה הישנה" - מופע מוזיקלי מרגש של סולן הלהקה הוותיקה "טיפקס". במקום יהיו דוכני מכירת סופגניות מפתיעות במחיר מצחיק. פרטים והרשמה בעמוד הפייסבוק של "מתנ"ס קרני שומרון".

יועז הנדל במיתרים / כ"א בכסלו 21 בדצמבר

מפגש עם יועז הנדל על ספרו "בארץ לא זרועה" ושיחה בנושא אתגרי מדינת ישראל, מחברה שבטית לכור היתוך ולהיפך בתוך מזרח תיכון מבעבע. בשעה 20:30 בבניין המועצה האזורית הר חברון. מחיר: 30 ₪. לפרטים: www.hrhevron.co.il

לכבוד שנת היובל למלחמת ששת הימים
יוצאים לאור בע"ה סדרת סרטי

"תנ"ך בשטח" (DVD)

13 סיורים מודרכים באתרי התנ"ך בירושלים, ביהודה ובשומרון
על ידי ד"ר חגי בן ארצי
מרצה באוניברסיטת בר אילן

סדרת חובה למורים לתנ"ך, להסטוריה ולידיעת הארץ, למורי דרך ולמדריכי טיולים, ולכל חובבי התנ"ך ואוהבי ארץ ישראל

הסדרה כוללת:

1. חלום יעקב בבית אל
2. מצבת קבורת רחל בבנימין
3. משכן ה' בשילה
4. הגלגל בערבות יריחו
5. שכם - עיר ההבטחה והברית
6. חברון - עיר האבות והאימהות
7. ירושלים הקדומה - עיר דוד
8. הר הבית בירושלים
9. שמואל הנביא במצפה (נבי סמואל)
10. קרבות המכבים
11. קומראן - מגילות ים המלח
12. עמוס הנביא בתקוע ובשומרון
13. ירמיהו הנביא בענתות

ניתן לרכוש את הסדרה בעברית או באנגלית.
מחיר 7 סרטים: 250 ש"ח / מחיר הסדרה כולה (13 סרטים): 400 ש"ח המחיר כולל משלוח
לרכישה: חגי בן ארצי, ת"ד 39, בית אל 9063100 לבירורים: 050-7383550

מה קורה?

1

2

3

4

5

לדיווחים ותמונות:

yesha.shelano@gmail.com

יובל של הכנות ביום שני התקיים בירושלים מפגש הכנה מיוחד של מועצת יש"ע יחד עם נציגי המועצות ביהודה שומרון ובקעת הירדן לקראת שנת החמישים למלחמת ששת הימים ושחרור יהודה ושומרון. מטרת המפגש הייתה יצירת מצע עבודה משותף ומערך פעילות מתואם לקראת שנת היובל. במפגש השתתפו כ-40 נציגים בהם ראשי רשויות, מנכ"לים, דוברים, מנהלי מתנ"סים שהציגו את עיקרי תכניות העבודה של המועצות לקראת שנת היובל. במפגש התקיים דיון על חשיבות קידום החזון של יהודה ושומרון וסוכם על המשך עבודה משותפת. השר להגנת הסביבה, לירושלים ולמורשת חה"כ **זאב אלקין** הגיע למפגש ופרס בפני המשתתפים את פעילות המשרד לירושלים ומורשת וכן הציע כיווני חשיבה אסטרטגיים לקידום הנושא "עלינו להזכיר לעם את ההישג האדיר ואת תחושת הגאווה והפריצה שהייתה במלחמת ששת הימים. ברור לנו שאנחנו כמשרד חייבים להיכנס למשבצת הזאת ונערכים ארגונית איך לעשות את זה" 1.

אקדמיה בים המלח בטקס מרגש נחנך ביום ראשון כפר סטודנטים בקיבוץ אלמוג שבמועצה אזורית מגילות ים-המלח 2. כפר הסטודנטים באלמוג יאכלס כ-30 סטודנטים הלומדים בירושלים ובזמנם הפנוי יעסקו בפעילות קהילתית התנדבותית בקיבוץ וביישובי המועצה בתחומי החינוך, הקהילה, הרווחה ועוד. הכפר שייך לרשת כפרי הסטודנטים של תנועת 'קדמה' שפועלת לסיוע במגורים לסטודנטים תוך שילובם בעשייה ההתיישבותית והחברתית ביהודה, שומרון והגולן. ראש המועצה **אריה כהן** אמר בטקס: "קיומו של כפר סטודנטים בקיבוץ אלמוג מדגיש את החשיבות שרואה המועצה באוכלוסיית הצעירים באזור ובד בבד מדגיש את הקרבה של יישובי מגילות לירושלים המאפשרת קיומם של מפעלים כאלה ביישובים". שר החקלאות **אורי אריאל** שנכח בטקס ואף סייע בהקמה אמר: "הגעתם של עשרות סטודנטים למגורים באזור ים המלח, המקום הכי נמוך בעולם, זו הזדמנות להביא את האזור כולו למקומות עוד יותר טובים".

התקדמות ביטחונית בשבוע שעבר ביקר אלוף פיקוד המרכז **רוני נומה** וצוות משרדו במועצה המקומית קדומים. הביקור החל בסיור ברחבי היישוב ובמוקד הביטחוני, כולל תצפית על הכפר הערבי קדום והסתיים בלשכת ראש המועצה ויו"ר וועדת ביטחון של מועצת יש"ע **חננאל דורני** בהשתתפות ראש מועצת קרני שומרון **יגאל להב**, קב"ט המועצה **מיכאל שרון** וקב"ט מועצת יש"ע **שלמה ועקנין** 3. בישיבת הסיכום העלה ראש המועצה סוגיות שונות ובתוכן: אכיפת החוק על בניה ערבית בלתי חוקית באזור, חיזוק מרכיבי הביטחון בקדומים, קידום תכניות שתאפשרנה פיתוח והרחבת הישוב והערכות בנושא המים לקראת הקיץ הקרוב. **דורני** הדגיש את נושא ההפגנות האלימות מכפר קדום בימי שישי ושבת והבהיר לאלוף כי: "אין מקום להקלות לתושבי הכפר כל עוד תמשך האלימות. פתיחת הציר לנסיעת הפלשתינאים בלב הישוב הינו הימור מסוכן".

פותחים עסק 400 בעלי עסקים מבנימין התכנסו לכנס ראשון מסוגו מטעם המועצה האזורית מטה בנימין ומעוף להשקת פורום העסקים של בנימין תחת הסלוגן "עסקים עושים עם אנשים". הכנס כלל הרצאות מרתקות ופתח צוהר לאפשרויות עסקיות של בעלי עסקים וקולגות 4. את הכנס פתחה השרה לשוויון חברתי חה"כ **גילה גמליאל** ואמרה לנוכחים הרבים, כי "אין סיבה שעסק קטן או בינוני הפועל ביהודה ושומרון יוגבל רק ללקוחות ביהודה ושומרון. המסחר המקוון מגשר על מרחקים גיאוגרפים, ויאפשר לעסקים קטנים ובינוניים ביהודה שומרון להציע את מרכולתם לכל אזרחי ישראל ואף לעולם כולו". יו"ר מועצת יש"ע ומועצת אזורית בנימין **אבי רואה** הוסיף, "רוח בנימין תגיע מכאן לכל חלקי הארץ. האנשים בבנימין עושים עסקים ביושרה מתוך ראיה רחבה, מעבר לעשיה המצומצמת כיצד לסייע אחד לשני וכיצד לקדם את בנימין ואת כל המדינה".

משחררים את הפקק אחרי חודשים רבים של לחצים ודיונים החלו השבוע עבודות לביצוע מעקף בצומת גוש עציון. העבודות על המעקף ימשכו כחצי שנה והוא ישמש את הבאים מדרום לצפון ויסייע לתושבי הר חברון, קריית ארבע וגוש עציון לעבור את הצומת ללא צורך בכניסה לכיכר ובקיצור זמני הנסיעה לירושלים וחזרה על כביש 60. המטרה בבניית המעקף היא שכמות פחותה של רכבים תיכנס לכיכר ובכך ירד העומס בצומת באופן משמעותי גם לבאים מכיוון אפרת ואלון שבות. מ"מ ראש המועצה האזורית גוש עציון **משה סוויד** ביקש להודות לשר התחבורה חה"כ **ישראל כץ**, לסגן שר הביטחון **חה"כ הרב אלי בן דהן**, למח"ט עציון, לראשי המועצות באזור יהודה ולתושבים הרבים שבלעדיהם הפרויקט לא היה יוצא לדרך" 5.

מבינים בבנייה השבוע התקיים יום עיון מקצועי בנושא תב"עות, קרקעות ונושאי תכנון עבור העוסקים בתחומי הבנייה בכלל המועצות האזוריות והמקומיות בתחומי יהודה שומרון והבקעה. יום העיון הופק על ידי חברת הבנייה בנייני בר אמנה, והתקיים בנוכחות יו"ר תנועת ההתיישבות אמנה, **זאב (זמביש) חבר**, מנכ"ל חברת בנייני בר אמנה, **דובי מרקוביץ'**, סמנכ"ל השיווק של בר אמנה, **אלון פרבשטיין**, והשתתפו בו עובדים במחלקות ההנדסה, התכנון והרישוי במועצות, מנהלי פרויקטים ומשווקים של אמנה, מהנדסים ובודקי תכניות. רכזת ישובי בנימין בחברת בנייני בר אמנה, **תחיה עצר** הסבירה את מטרת יום העיון: "בתחומי הבנייה באזור יהודה ושומרון יש הרבה גורמים שעוסקים בכל מיני היבטים שקשורים לתחום, אבל לא כולם מכירים היטב את כל המושגים. היה לנו חשוב לספק את הידע הזה כמו למשל מה זה קו כחול, ואדמות מדינה וועדות סקר. יש לכך ערך שכל בן אדם יכיר את התמונה כולה, מעבר לנישה הפרטית שלו".

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון ובקעת הירדן רמת הגולן 55, ירושלים טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
www.myesha.org.il

תודה רבה לאהוד אמיתון על התמונה מנווה צוף שפורסמה בשבוע שעבר

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 nadav@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** כ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: עננה בע"מ, יפעת יוגב, מירי צחי, מעוף, אליאור בן חיים, מועצה אזורית מגילות ים המלח
לתגובות: perla@myesha.org.il | **אין המערכת אחראית לתוכן המודעות**